

דף כט.

עין משפט א. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ד ה"ו

כָּל הַקְּרָבָנוֹת שֶׁעָבְרוּ עָלֵיהֶן שְׁלֹשָׁה רְגָלִים לֹא נִפְסְלוּ א. אֲלֹא מִקְרִיבָן וּכְשָׁרִים. וּבְכָל יוֹם וְיוֹם אַחַר הַשְּׁלֹשָׁה רְגָלִים הוּא עוֹבֵר בְּלֹא תֹאחֵר. וּבֵית דִּין מְצוּיִן לַעֲשׂוֹתוֹ מִיָּד עַד שִׁיקְרִיב קְרָבָנוֹתָיו בְּרֹגֶל שֶׁפָּגַע בּוֹ תִּחְלָה:

דף כט:

עין משפט א. הרמב"ם הל' בכורות פ"א ה"ג

עָבַר וְאַחַר הַבְּכוֹר לְאַחַר שְׁנָתוֹ = אִם עַל פִּי שֶׁהוּא עוֹבֵר בְּלֹא תַעֲשֶׂה אִם הָיָה תָם הָרִי זֶה לֹא נִפְסַל אֲלֹא מִקְרִיבוֹ וְאִם הָיָה בַעַל מוֹם שׁוֹחֵטוֹ בְּכָל מְקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר 'מִעֲשֹׂר דְגָנְךָ תִירְשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ וּבְכֹרֶת בְּקֶרֶךָ וְצֹאנְךָ' מִקִּישׁ בְּכוֹר לְמַעֲשֹׂר מֵהַ מַעֲשֹׂר אֵינוֹ נִפְסַל מִשְׁנָה לַחֲבֵרְתָּהּ אִם בְּכוֹר אֵינוֹ נִפְסַל מִשְׁנָה לַחֲבֵרְתָּהּ:

א משנה כל הקרבנות שעברו עליהם שלשה רגלים לא נפסלו וכו'. ברייתא שם: ובכל יום ויום אחד השלשה רגלים הוא עובר בלא תאחר. מימרא דרבא שם: ובית דין מצווין לעשותו מיד וכו' עד כופין אותו עד שיקריב וכו'. ג'ז שם:

ב. כסף משנה: עבר ואיחר הבכור לאחר שנתו וכו' עד משנה לחבירתה. פרק קמא דר"ה (דף ה':):

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ב. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ד ה"ח

וּמַחֲשִׁיבִין עַל דְּבַר הָעוֹמֵד לְאִבּוֹד אוֹ עַל דְּבַר הָעוֹמֵד לְשִׂרְפָּה^ג. הַמַּחֲשִׁיב בְּאַחַת מֵאוֹתָן אַרְבַּע הָעֲבוֹדוֹת אוֹ בְּכֻלָּן. לֶאֱכַל דְּבַר שְׂאִין דִּרְכוֹ לְאַכִּילָה אוֹ לְהַקְטִיר דְּבַר שְׂאִין דִּרְכוֹ לְהַקְטִירָה. בֵּין בְּמַחֲשֶׁבֶת הַמָּקוֹם בֵּין בְּמַחֲשֶׁבֶת הַזְּמַן. הַזֵּבַח כָּשֵׁר. כִּי צָד. חָשֵׁב לְשִׁתּוֹת מַדָּם הַזֵּבַח אוֹ לֶאֱכַל מֵאִימורָיו אוֹ מִן הַקֶּמֶץ וּמִן הַלְּבוֹנָה. בַּחוּץ אוֹ לְמַחֵר. אוֹ שֶׁחָשֵׁב לְהַקְטִיר מִבֶּשֶׂר הַזֵּבַח אוֹ מִשְׂרֵי הַמִּנְחָה בַּחוּץ אוֹ לְמַחֵר. הֵרִי הַזֵּבַח כָּשֵׁר. וְכֵן אִם חָשֵׁב לֶאֱכַל אוֹ לְהַקְטִיר מִן הָעוֹר וּמִן הָעֲצָמוֹת וְהַגִּידִין וְהַפָּרֶק אוֹ הָאֵלֶּל וְכִיּוֹצֵא בָהֶן. בֵּין בְּמַחֲשֶׁבֶת זְמַן בֵּין בְּמַחֲשֶׁבֶת מָקוֹם. הַזֵּבַח כָּשֵׁר. וְכֵן אִם חָשֵׁב לֶאֱכַל מִפְּרִים וְשִׁעִירִים הַנְּשָׂרְפִין בַּחוּץ אוֹ לְמַחֵר הֵרִי הֵן כָּשֵׁרִים. וְכֵן כָּל כִּיּוֹצֵא בְּזֶה:

עין משפט ג. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פט"ז ה"א

עיין לעיל דף כז: עין משפט ו ז

ג משנה ומ"ש ומחשבין על דבר העומד לאיבוד או לשריפה. בפ"ק דמעילה (דף ז'): המחשב באחת מאותן ארבע העבודות וכו' עד הזבח כשר. גם זה שם במשנה. ומה שכתב כיצד חשב לשתות מדם הזבח וכו'. בפרק הקומץ רבה (דף י"ז): תניא השוחט את הזבח לשתות מדמו למחר וכו' כשר. ומה שכתב וכן אם חשב לאכול מפרים ושעירים הנשרפים וכו'. בפ"ג דזבחים (דף ל"ה) חישב באכילת פרים ובשריפתן לא עשה ולא כלום. וצריך טעם למה השמיט מלכתוב דה"ה אם חשב לשרפן למחר שהם כשרים:

עין משפט ד.ה. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פט"ז ה"ב

הַמְחֻשֵׁב בְּאַחַת מֵאַרְבַּע הָעֲבוּדוֹת י או בְּכֻלָּם לֶאֱכֹל כְּזֵית
מִדָּבָר הָרְאוּי לְאֲכִילָה בַּחוּץ וְכֵזֵית לְמִחָר. או כְּזֵית לְמִחָר
וְכֵזֵית בַּחוּץ. או כְּחֻצֵי זֵית בַּחוּץ וְכְחֻצֵי זֵית לְמִחָר. או
כְּחֻצֵי זֵית לְמִחָר וְכְחֻצֵי זֵית בַּחוּץ. הָרִי הַקָּרֵבן פְּסוּל
וְאִינוֹ פְּגוּל. וְכֵן אִם עִירַב הַמְחֻשֵׁב בְּהַקְטָרָה הָרִי זֶה
פְּסוּל וְאִינוֹ פְּגוּל:

עין משפט ו. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ד ה"י

עיינ לעיל דף כז: עין משפט ה

ד משנה המחשב באחת מד' עבודות וכו' עד הרי הקרבן פסול ואינו פגול. משנה בפרקים הנזכרים.
ומ"ש וכן אם עירב המחשבה בהקטרה ה"ז פסול ואינו פגול. גם זה משנה בפרקים הנזכרים
לאכול כחצי זית להקטיר כחצי זית כשר שאין אכילה והקטרה מצטרפין: